

**КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ НА ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ:
СТАН НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ**

**CONTROL AND SUPERVISION ACTIVITIES AT PRE-TRIAL INVESTIGATION:
THE STATE OF SCIENTIFIC RESEARCH OF THE PROBLEM**

Актуальність статті полягає в тому, що контрольно-наглядова діяльність на досудовому розслідуванні – одна з актуальних проблем кримінального процесуального права, цей інститут справедливо вважається дієвим засобом забезпечення законності досудового розслідування та прав його учасників, тому зрозумілий науковий і практичний інтерес до різних аспектів його нормативного регулювання та практичної реалізації. Метою статті є аналіз наукових праць, у яких досліджувались питання здійснення контрольно-наглядової діяльності на досудовому розслідуванні та виявлення проблем, які ще потребують розв'язання. Проаналізовано низку наукових праць, у яких розглядаються питання теоретичного, нормативного та практичного характеру щодо здійснення контрольно-наглядової діяльності на досудовому розслідуванні. Запропоновано умовну класифікацію наукових підходів залежно від кола питань, які розглядаються науковцями у межах різних предметів досліджень. Виокремлено проблеми, які ще потребують теоретичного і нормативного вирішення та запропоновано власне бачення шляхів їх розв'язання. Контроль передбачає не тільки перевірку або моніторинг чого-небудь, але також і забезпечення того, що будуть прийняті коригувальні заходи або заходи із застосуванням санкцій, якщо результати перевірки або моніторингу засвідчать таку необхідність. Контроль передбачає керівництво, спрямування, допомогу у виборі рішення чи дії з метою досягнення найкращого результату, запобігання допущенню помилок і порушень. У змагальному провадженні суд, здійснюючи контрольні повноваження під час досудового розслідування, не може одночасно здійснювати і керівництво розслідуванням з метою досягнення найбільш ефективного результату. Відомчий контроль, який здійснюється керівником органу досудового розслідування (начальником слідчого підрозділу), поряд з професійністю і відповідальністю слідчих визнано беззаперечною гарантією належного виконання слідчими покладених на них завдань. Зроблено висновок, що соціально-політичні, нормативні зміни та перетворення, розвиток правозастосовної практики, зумовлюють потребу у подальшому дослідженні, уточненні та перегляді деяких наукових положень і підходів, напрацюванні шляхів удосконалення нормативних засобів, формулюванні актуальних позицій у межах сучасної моделі (концепції) контрольно-наглядової діяльності на досудовому провадженні.

Ключові слова: *контрольно-наглядова діяльність, досудове розслідування, наукові праці.*

The relevance of the article lies in the fact that control and supervision activities in pre-trial investigation is one of the urgent problems of criminal procedural law, this institution is rightly considered an effective means of ensuring the legality of pre-trial investigation and the rights of its participants, therefore, scientific and practical interest in various aspects of its regulatory regulation is understandable. and practical implementation. The purpose of the article is the analysis of scientific works in which

the issue of control and supervision during pre-trial investigation was investigated and the identification of problems that still need to be solved. A number of scientific works have been analyzed, which consider issues of a theoretical, normative and practical nature regarding the implementation of control and supervision activities at the pre-trial investigation. A conditional classification of scientific approaches is proposed depending on the range of issues that are considered by scientists within various research subjects. The problems that still need a theoretical and normative solution are highlighted, and one's own vision of ways to solve them is proposed. Control involves not only inspecting or monitoring something, but also ensuring that corrective or sanctioning measures are taken if the results of the inspection or monitoring indicate the need. Control involves guidance, direction, assistance in choosing a decision or action with the aim of achieving the best result, preventing mistakes and violations. In adversarial proceedings, the court, exercising control powers during the pre-trial investigation, cannot at the same time lead the investigation in order to achieve the most effective result. Departmental control, which is carried out by the head of the pre-trial investigation body (head of the investigative unit), along with the professionalism and responsibility of the investigators, is recognized as an indisputable guarantee of the investigators' proper performance of the tasks assigned to them. It was concluded that socio-political, regulatory changes and transformations, the development of law enforcement practice, lead to the need for further research, clarification and revision of some scientific provisions and approaches, development of ways to improve regulatory tools, formulation of current positions within the modern model (concept) of control supervisory activity in pre-trial proceedings.

Key words: control and supervision activity, pre-trial investigation, scientific works.

Постановка проблеми. Контрольно-наглядова діяльність на досудовому розслідуванні – одна з актуальних проблем кримінального процесуального права, цей інститут справедливо вважається дієвим засобом забезпечення законності досудового розслідування та прав його учасників, тому зрозумілий науковий і практичний інтерес до різних аспектів його нормативного регулювання та практичної реалізації.

Аналіз останніх наукових публікацій. Наукові та практичні засади контрольно-наглядової діяльності на досудовому розслідуванні розглядали у своїх працях Ю.П. Аленін, Б.В. Асрієв, В.П. Ашитко, О.В. Баулін, О. М. Бандурка, В.П. Божьєв, Д.О. Влезько, Г.П. Власова, І.В. Гловюк, Ю.М. Грошевий, В.В. Кальницький, М.І. Кулагін, О.П. Кучинська, А.М. Ларін, Л.М. Лобойко, В.Т. Маляренко, М.В. Мешков, П.І. Міноков, М.М. Михеєнко, О.Р. Михайленко, Є.О. Новіков, М.А. Погорєцький, О.В. Петков, В.О. Попелюшко, Р.Ю. Савонюк, Г.П. Середа, С.А. Табаков, О.Ю. Татаров, В.М. Тertiшник, А.Р. Туманянц, В.П. Шибіко, М.Є. Шумило, Х.С. Таджикиєв, В.І. Фаринник, В.М. Федченко, О.В. Хімічева, С.С. Чернявський, О.О. Чувільов, М.М. Черняков, Л.Д. Удалова, О.Г. Яновська та інші науковці.

Метою статті є аналіз наукових праць, у яких досліджувались питання здійснення контрольно-наглядової діяльності на досудовому розслідуванні та виявлення проблем, які ще потребують розв'язання.

Виклад основного матеріалу. Опрацювання наукового матеріалу дає підстави для висновку, що різні проблеми контрольно-наглядової діяльності на досудовому провадженні тривалий час активно вивчаються, а отже, наразі накопичено значний та змістовний науковий масив. Він включає роботи про проблеми контрольно-наглядової діяльності на досудовому розслідуванні загалом, її здійснення окремими суб'єктами, за певними напрямками, видами – як самостійні проблеми, співвідношення прокурорського нагляду, відомчого та судового контролю та ін. Науковці звертаються до питань контрольно-наглядової діяльності у дослідженнях іншої проблематики, переважно щодо питань проведення досудового розслідування, застосування заходів забезпечення кримінального провадження, питань дотримання прав людини у кримінальному провадженні тощо.

Переважно досліджувану проблематику розкривають визначаючи поняття нагляду і контролю, здійснюючи їх співставлення і порівняння, розмежування та визначення специфічних ознак. У структурі дисертаційних досліджень виокремлюють підрозділи, присвячені контрольно-наглядовій діяльності залежно від суб'єкта її здійснення: контроль керівника органу досудового розслідування, прокурорський нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, судовий контроль у досудовому розслідуванні.

Убачається, що такий підхід спрощує сприйняття складових контрольно-наглядової діяльності, що сприяє уявленню про ступінь їх наукового розроблення та дозволяє виявити проблеми, які ще потребують вирішення.

У межах умовної класифікації наукових праць до першої групи віднесено роботи, у яких одночасно розглядаються всі види контрольно-наглядової діяльності.

Г.Р. Колесник у дисертації «Функціональне призначення нагляду і контролю у досудовому розслідуванні» зазначає, що прокурорський нагляд, відомчий контроль і судовий контроль – обов'язкова і невід'ємна складова досудового розслідування, без якої воно здійснюватися не може. Ці самостійні, публічні види кримінальної процесуальної діяльності представляють собою специфічну наглядово-контрольну систему, системоутворюючим фактором якої є не вертикальний, а функціональний принцип, обумовлений спільними цілями і завданнями кримінального провадження та процесуальними формами їх досягнення [1, с. 2–3].

А.Б. Степанов у дослідженні «Співвідношення прокурорського нагляду, відомчого та судового контролю під час досудового розслідування» зауважує про постійні зміни законодавства, що передбачають передачу повноважень від одних суб'єктів контрольно-наглядової діяльності до інших, що негативно позначається на ефективності досудового розслідування, знижує рівень правової захищеності його учасників. Крім цього, до факторів, які знижують ефективність реалізації контрольних і наглядових функцій, належить паралелізм і дублювання в діяльності суб'єктів, які їх здійснюють (наприклад, відповідно до ст. 131-1 Конституції України прокуратура здійснює організацію досудового розслідування; таку ж само функцію покладено на керівника органу досудового розслідування згідно до ч. 1 ст. 39 КПК України), іноді зайва формалізованість процедур звернення учасників кримінального провадження за захистом своїх прав, свобод і законних інтересів та отримання дозволів на проведення стороною обвинувачення окремих слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій в умовах невідкладності тощо [2, с. 1–2].

До другої групи ми віднесли праці, у яких один з видів контрольно-наглядової діяльності є предметом дослідження.

О.М. Сало у дисертації «Реалізація повноважень керівником органу досудового розслідування при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій» пропонує авторське визначення реалізації повноважень керівником органу досудового розслідування при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій як закріплених кримінальними процесуальними нормами прав та обов'язків уповноваженого суб'єкта на здійснення контролю, організації, прийняття рішення та проведення негласних слідчих (розшукових) дій, забезпечення своєчасного та повного їх проведення і використання у доказуванні; виокремлює такі види повноважень керівника органу досудового розслідування при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій: повноваження, визначені кримінальними процесуальними нормами; організаційно-контрольні повноваження; ініціювання, прийняття рішення, проведення НСРД, користуючись правами слідчого; напрями повноважень керівника органу досудового розслідування при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій: організаційні; контрольні; безпосередні; виконавчі [3, с. 9].

В.М. Юрчишин у дисертаційному дослідженні «Функції прокурора у досудовому розслідуванні: теорія і практика» вивчає питання реалізації функції нагляду за додержанням законів органами досудового розслідування, процесуального керівництва досудовим розслідуванням, правовідносини прокурора з учасниками, які наділені владними повноваженнями: слідчим, керівником органу досудового розслідування, слідчим суддею. В.М. Юрчишин вважає, що нагляд і процесуальне керівництво прокурора як «зовнішні» функції мають для досудового розслідування державно-забезпечувальне значення, яке відтворюється в повноті розслідування й законності, а внутрішня організаційно-управлінська (контрольна) діяльність керівника органу досудового розслідування відіграє щодо функції слідчого лише службову роль, забезпечуючи оптимальний темп і якість слідчої роботи [4, с. 12].

І.В. Рогатюк у роботі «Процесуальна діяльність прокурора на стадії досудового розслідування» розкриває організаційно-правові засади діяльності прокурора з нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва, досліджує кримінальну процесуальну діяльність прокурора з нагляду за законністю застосування заходів забезпечення кримінального провадження, під час проведення слідчих (розшукових) дій, погодження та прийняття рішень про зупинення та закінчення досудового розслідування [5, с. 3–4].

О.О. Цимбалістенко у дисертації «Організаційно-правові основи прокурорського нагляду за додержанням законів на початковому етапі досудового розслідування» розглядає предмет

і завдання прокурорського нагляду, його правові основи, шляхи виявлення порушень закону на початковому етапі досудового розслідування та засоби прокурорського реагування на них, визначає організаційно-методичні засади, що включають нагляд прокурора за законністю прийняття, обліку, реєстрації і внесення до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомостей про кримінальні правопорушення, перевірку прокурором законності прийняття, обліку і реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, методику прокурорського нагляду за внесенням відомостей про кримінальні правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, особливості здійснення прокурором процесуального керівництва і організації процесуальних дій на початковому етапі досудового розслідування, забезпечення прокурором прав і законних інтересів учасників кримінального провадження на початковому етапі досудового розслідування [6, с. 14].

В.І. Чорнобук у дослідженні «Законність та обґрунтованість процесуальних рішень судді в порядку судового контролю у досудових стадіях кримінального процесу» (за КПК 1960 р.) підтримав позицію Ю.М. Грошевого, В.Д. Бринцева та ін. щодо необхідності введення до штату судових органів посади слідчих судді. Оскільки судовий контроль є інша, допоміжна по відношенню до правосуддя форма здійснення судової влади, то слідчі судді мають скласти окрему гілку судової влади, яка здійснюватиме контроль за законністю та обґрунтованістю дій і рішень органів досудового розслідування, що суттєво обмежують конституційні права громадян. Пропонується закріпити в законі процесуальний статус та повноваження слідчих суддів і створення в судах служби з досудових питань [7, с. 10].

Потрібно відзначити, що на час дії КПК 1960 р. правники, які вивчали питання судового контролю підтримували та обґрунтовували необхідність законодавчого оформлення цього інституту та його розвитку, формулювали відповідні пропозиції, напрацьовували термінологію і таким чином провели значну роботу, результати якої стали основою для формування чинних інститутів (І.В. Гловюк «Судова діяльність у досудових стадіях кримінального процесу: теорія і практика», Ю.В. Скрипіна «Судова діяльність у досудових стадіях кримінального процесу: теорія і практика», М.Г. Шавкун «Процесуальний контроль органів судової влади на досудових стадіях кримінального процесу», Д.П. Кисленко «Судовий контроль під час розслідування злочинів», С.Г. Герасименко «Судовий контроль на досудових стадіях кримінального судочинства: національне законодавство та зарубіжний досвід», В.В. Косов «Суб'єкти судово-контрольного провадження на досудових стадіях кримінального процесу» та ін).

С.О. Пшенічко у дисертації «Повноваження слідчого судді з розгляду та вирішення скарг у досудовому провадженні» розмежовує систему загальних положень оскарження як кримінально-процесуальної діяльності з подання скарги та загальних положень оскарження як діяльності слідчого судді та прокурора з розгляду скарг (контрольно-наглядового провадження в досудовому провадженні); виокремлює спеціальні ознаки повноважень слідчого судді: реалізація у межах функцій судового контролю в досудовому провадженні; різнопредметний характер; можливість ініціювання, як правило, лише зацікавленими суб'єктами; можливість застосування розсуду, однак у межах вирішення окремих питань; диверсифікованість форм здійснення повноважень слідчого судді (у формі розгляду клопотань, скарг, заяв, постановлення ухвалу порядку ст. 206 КПК); визначеність суб'єкта реалізації повноважень характером питання, що підлягає розгляду; можливість реалізації лише у досудовому провадженні [8, с. 6–7].

О.І. Полохович у дисертації «Судовий контроль при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій» зазначає, що встановлено іманентні ознаки цього напрямку судового контролю, до яких віднесено: (а) процесуальну пасивність суб'єкта, контроль за дотриманням прав, свобод і законних інтересів якого здійснюється, (б) відсутність змагальності та гласності, (в) превентивність, (г) імперативність (остаточність) рішення слідчого судді та (д) самостійний характер рішення слідчого судді, з'ясовано співвідношення функцій судового контролю при проведенні НСРД з основними кримінальними процесуальними функціями, а саме – функцією кримінального переслідування, захисту та правосуддя [9, с. 2].

А.Ф. Бондюк досліджує процесуальні основи статусу слідчого судді у кримінальному провадженні, зокрема поняття слідчого судді як суб'єкта реалізації функцій судового контролю у кримінальному провадженні, поняття функцій судового контролю, правове та організаційне забезпечення її реалізації на стадії досудового розслідування, прийняття слідчим суддею рішення про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, про проведення процесуальних дій, що обмежують конституційні права особи, під час розгляду скарг на рішення, дії або бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора, інші процесуальні повноваження

слідчого судді, спрямовані на забезпечення процесуальних прав суб'єктів кримінального провадження [10, с. 10].

М.А. Макаров у монографії «Теорія та практика здійснення судового контролю у кримінальному процесі» визначає теоретичні основи судового контролю у кримінальному процесі, що включає наступні положення: слідчий суддя як суб'єкт здійснення судового контролю, поняття і види судового контролю у кримінальному процесі, межі судового контролю, а також питання щодо рішень слідчого судді про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення процесуальних дій, оскарження слідчому судді рішень, дій чи бездіяльності, прийняття слідчим суддею рішень при здійсненні видачі особи (екстрадиції) [11, с. 3–4].

До третьої групи віднесено роботи, у яких окремі питання контрольно-наглядової діяльності розглядаються у межах іншої проблематики.

О.Ю. Татаров у роботі «Досудове провадження в кримінальному процесі України: теоретико-правові та організаційні засади» у розділі «Концептуальні засади контрольно-наглядової діяльності на досудовому провадженні» розглядає питання оптимізації відомчого контролю за досудовим провадженням у слідчих підрозділах та пропонує шляхи удосконалення інституту прокурорського нагляду на досудовому провадженні [12, с. 3–4].

В.В. Павловський у дисертації «Загальні положення досудового розслідування «вивчаючи загальні положення досудового розслідування звертається до питання обґрунтування ролі та критеріїв ефективності відомчого та судового контролю, прокурорського нагляду у формі процесуального керівництва на стадії досудового розслідування як процесуальних гарантій реалізації загальних положень досудового розслідування [13, с. 8] і зазначає, що основними критеріями оцінки ефективності здійснення прокурором та керівником органу досудового розслідування їх повноважень у кримінальному провадженні необхідно визначити, а саме: своєчасне вжиття заходів щодо захисту особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорони прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, поновлення порушених прав та інтересів, притягнення винуватих осіб до встановленої законом відповідальності, забезпечення повного відшкодування завданої кримінальними правопорушеннями шкоди; виявлення причин вчинення кримінальних правопорушень і умов, що сприяли цьому, вжиття заходів до їх усунення; додержання законності при реєстрації та вирішенні заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення; забезпечення достовірності обліку показників щодо стану злочинності та якості досудового розслідування; забезпечення додержання вимог закону щодо швидкого, повного та неупередженого розслідування кримінального правопорушення; своєчасне скасування незаконних процесуальних рішень у кримінальних провадженнях [13, с. 14].

Д.А. Пеший у роботі «Засада законності та її забезпечення у досудовому кримінальному провадженні» серед гарантій забезпечення законності визначає судовий контроль та позасудові засоби – прокурорський нагляд і відомчий процесуальний контроль. Автор зазначає, що судовий контроль, як засіб забезпечення законності у досудовому кримінальному провадженні, на відміну від прокурорського нагляду (процесуального керівництва досудовим розслідуванням) та відомчого контролю, має іншу правову природу і контролем, у традиційному значенні, не виступає. Контроль передбачає не тільки перевірку або моніторинг чого-небудь, але також і забезпечення того, що будуть прийняті коригувальні заходи або заходи із застосуванням санкцій, якби результати перевірки або моніторингу засвідчать таку необхідність. Контроль передбачає керівництво, спрямування, допомогу у виборі рішення чи дії з метою досягнення найкращого результату, запобігання допущенню помилок і порушень. У змагальному провадженні суд, здійснюючи контрольні повноваження під час досудового розслідування, не може одночасно здійснювати і керівництво розслідуванням з метою досягнення найбільш ефективного результату. Суд повинен залишатись об'єктивним і неупередженим. За таких умов суд, визнаючи рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування, прокурора незаконними та необґрунтованими, залишається байдужим до кінцевого результату розслідування і не може давати будь-яких вказівок органу досудового розслідування, прокурору, крім як про забезпечення прав учасників провадження у відповідності із законом і правозастосовною практикою з урахуванням практики Європейського суду з прав людини. За таких обставин діяльність суду не може бути визнана «контролем» у традиційному значенні [14, с. 16–17]. Відомчий контроль, який здійснюється керівником органу досудового розслідування (начальником слідчого підрозділу), поряд з професійністю і відповідальністю слідчих визнано беззаперечною гарантією належного виконання слідчими покладених на них завдань. Основним напрямом діяльності керівника органу досудового розслідування вважається здійснення процесуального контролю,

поряд з управлінською діяльністю і функцією розслідування конкретних кримінальних правопорушень [14, с. 18].

Д.Є. Крикливець у дисертації «Реалізація засади змагальності під час розгляду скарг слідчим суддею» підтримує позицію згідно з якою судовий контроль за досудовим розслідуванням та правосуддя є окремими видами діяльності суду, що також значно розірвані у часі. Разом з тим вони пов'язані, оскільки швидке, повне та максимально об'єктивне здійснення судового контролю створить належні умови для ефективного правосуддя [15, с. 10].

У дослідженні В.К. Волошиної «Реалізація галузевих та специфічних принципів кримінального процесу у стадії досудового розслідування» висунуто та обґрунтовано тезу про те, що до специфічних принципів стадії досудового розслідування відноситься принцип відомчого контролю за законністю дій та рішень органів та посадових осіб, які здійснюють досудове розслідування; сформульовано визначення принципу відомчого контролю, принципу прокурорського нагляду принципу судового контролю за законністю дій та рішень органів та посадових осіб, які здійснюють досудове розслідування [16, с. 8].

О.В. Ромасєєв у дослідженні «Оскарження рішень, дій, бездіяльності слідчого, прокурора під час досудового розслідування» пропонує низку наукових висновків: авторську класифікацію суб'єктів розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого, прокурора залежно від їх правового статусу: суб'єкти, які здійснюють відомчий контроль; суб'єкти, які здійснюють прокурорський нагляд; суб'єкти, які здійснюють судовий контроль (слідчий суддя та колегія суддів апеляційного суду); нормативно передбачити процесуальний порядок виконання ухвали слідчого судді щодо задоволення скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого, прокурора, який полягає в ухваленні рішення про здійснення контролю прокурором щодо виконання ухвали слідчого судді; інформування прокурором скажника про виконання ухвали слідчого судді; інформування суду про виконання ухвали у встановлені строки; пропозиції щодо закріплення окремою нормою, яка передбачала б можливість оскарження рішення, дії, бездіяльності слідчого, прокурора залежно від компетенції уповноваженого суб'єкта: подання скарги прокурору, а у разі відмови або часткового задоволення – до слідчого судді; подання скарги слідчому судді [17, с. 4].

Предметом наукових дискусій було і залишається питання співвідношення відомчого, судового контролю, прокурорського нагляду.

Г.А. Новікова зазначає, що у теорії кримінального процесу до теперішнього часу не склалися однозначна позиція про співвідношенні форм процесуального контролю і нагляду на досудовому провадженні, оскільки певні засоби їх реалізації в силу єдності їх призначення тісно взаємопов'язані, а нерідко дублюють один одного. Дійсно, з точки зору системного підходу різні ієрархічно пов'язані і не пов'язані суб'єкти контролю та нагляду в комплексі впливають на один об'єкт – досудове провадження, поділ праці між ними дозволяє кожному вносити саме власну частку у вирішення колективного завдання. У зв'язку з цим необхідно домогтися, щоб положення, при якому начальник слідчого відділу, з одного боку, прокурор – з іншого, і суд – з третього, не підміняли один одного у своїй службовій діяльності [18, с. 100].

Висновок. Отже, наразі виконано значний обсяг роботи у напрямі становлення, розвитку наукового знання про різні проблеми здійснення контрольно-наглядової діяльності, вирішено низку складних, різнопланових завдань насамперед щодо визначення і упорядкування повноважень суб'єктів контрольно-наглядової діяльності.

Незважаючи на те, що накопичений науковий та практичний досвід містять низку важливих висновків, потрібно визнати складність їх системного опрацювання та всебічного пізнання в силу розрізненості та значного обсягу такого масиву.

На наше переконання, соціально-політичні, нормативні зміни та перетворення, розвиток правозастосовної практики, зумовлюють потребу в подальшому дослідженні, уточненні та перегляді деяких наукових положень і підходів, напрацюванні шляхів удосконалення нормативних засобів, формулюванні актуальних позицій у межах сучасної моделі (концепції) контрольно-наглядової діяльності на досудовому провадженні.

Список використаних джерел:

1. Колесник Г.Р. Функціональне призначення нагляду і контролю у досудовому розслідуванні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2018. 224 с.
2. Степанов А.Б. Співвідношення прокурорського нагляду, відомчого та судового контролю під час досудового розслідування: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2018. 246 с.

3. Сало О.М. Реалізація повноважень керівником органу досудового розслідування при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2018. 254 с.
4. Юрчишин В.М. Функції прокурора у досудовому розслідуванні: теорія і практика: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.09. Запоріжжя, 2016. 443 с.
5. Рогатюк І.В. Процесуальна діяльність прокурора на стадії досудового розслідування: монографія. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2016. 544 с.
6. Цимбалістенко О.О. Організаційно-правові основи прокурорського нагляду за дотриманням законів на початковому етапі досудового розслідування: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Харків, 2017. 262 с.
7. Чорнобук В.І. Законність та обґрунтованість процесуальних рішень судді в порядку судового контролю у досудових стадіях кримінального процесу: автореф. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Одеса, 2007. 25 с.
8. Пшенічко С.О. Повноваження слідчого судді з розгляду та вирішення скарг у досудовому провадженні: автореф. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Одеса, 2014. 23 с.
9. Поллохович О.І. Судовий контроль при проведенні негласних слідчих (розшукових) дій: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2017. 231 с.
10. Бондюк А.Ф. Процесуальні основи статусу слідчого судді у кримінальному провадженні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2017. 241 с.
11. Макаров М.А. Теорія та практика здійснення судового контролю у кримінальному процесі: монографія. Київ: Видавничий центр «Кафедра», 2017. 434 с.
12. Тагаров О.Ю. Досудове провадження в кримінальному процесі України: теоретико-правові та організаційні засади: монографія. Донецьк: ТОВ «ВПІ «ПРОМІНЬ», 2012. 640 с.
13. Павловський В.В. Загальні положення досудового розслідування: автореф. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2016. 22 с.
14. Пеший Д.А. Засада законності та її забезпечення у досудовому кримінальному провадженні: автореф. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2016. 25 с.
15. Крикливець Д.Є. Реалізація засади змагальності під час розгляду скарг слідчим суддею: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Львів, 2016. 321 с.
16. Волошина В.К. Реалізація галузевих та специфічних принципів кримінального процесу у стадії досудового розслідування: автореф. ... дис. канд. юрид. наук: 12.00.09. Одеса, 2010. 23 с.
17. Ромасєєв О.В. Оскарження рішень, дій, бездіяльності слідчого, прокурора під час досудового розслідування: автореф. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Ірпінь, 2019. 23 с.
18. Новикова А.А. Соотношение прокурорского надзора и судебного контроля по уголовным делам. *Символ науки*. 2018. № 6. С. 99–104